

Byli - nebyli, před dávnými časy ve více s voňavým jménem Jahodov ... Ale ne, takhle ne. Opravdu žili a jejich příběh začínal jen před nějakými dvěma sty léty.

Krejčí **Jan Krčmář** (*1802) pocházel ze Žamberka a usadil se v Jahodově. Postavou nebyl nic moc a věrný pověsti krejčích, se svou ženou Frantínou měl šest dětí, mezi nimi dvojčata Ferdu a Toninku. Však na šití bylo zapotřebí denní světlo, tak krejčí chodívali brzy spát. Sotva bylo jejich první Anežce nějakých sedm, osm let, už doma pomáhala. Nakrmit ty menší, pokolíbat nemluvně a tatínek ji také učil stehovat, ale úsměvná vlídnost mu nechyběla: „Máš tu nit nějak dlouhou, to abys s tou jehlou vyskakovala oknem!“ Jenže to nebyla pravá krejčovina, jen správký a přešívky, tak jednoho dne se vším praštil. Milý Krčmář si pronajal krčmu, přesněji hostinec, aby rodinu líp uživil. Františka byla jen o pět mladší, ale svého muže přežila téměř o dvě desítky let. Když Jan ve svých šestapadesáti v Jahodově zemřel, vdova se odstěhovala za sestrou a švagrem stavitelem, který ve Vamberku postavil faru a školu. A tak rod Krčmářů pokračoval ve Vamberku.

Nejstarší syn **Karel** se vyučil kovářem a založil vlastní rodinu. Díla bylo tolik, že někdy míval i dva pomocníky. Platíval za veselého a dobráckého, přitom však velice pracovitého člověka. Ale jeho žena Marie mu umřela osmadvaceti let, sotva rok po prvním dítěti. A tak malému Augustinovi Karel brzy přivedl novou maminku. Nevěště Kateřině bylo právě jednadvacet roků a pětatřicetiletý svalnatý kovář se jí tuze líbil, hlavně jeho jiskrné oči a husté kučeravé vlasy. Hned příští rok už v kolíbce vrněla Anežka. Malý Gustík ji pak rád opatroval a vodíval ji sádkem za ručičku. Pak ještě přibyli Marie, Stanislav a Maří Magdalena.

V novém pokolení se všechny děti dožily dospělosti. Karel se přidřel tátova řemesla, měl pak kovárnu v čp. 240. Že byl **Augustín** po matce nevlastní, to nemělo v rodině význam. Kateřina ho milovala neméně, než ty svoje vlastní a stejně tak ho měli rádi i sourozenci. Platíval za skromné, tiché a klidné dítě. Pro posláním duchovního se rozhodl sám už v prvním ročníku gymnázia. V celé rozvětvené rodině požíval i v dalších generacích velké úcty a vážnosti, o každém důležitém kroku se vždycky radili nejprve s ním.

Přibližně od začátku 20. století vykonával svou službu v pražském kostele sv. Ducha, od r. 1922 byl vikářem a roku 1923 byl jmenován papežským komořím. Na faře s ním žila **Anežka**, co ji kdysi pomáhal kolíbat. Byla řádovou sestrou a oba našli svůj poslední odpočinek v jednom hrobě, po pravé straně hlavní cesty k vyšehradskému Slavínu.

Moje prababička **Maří Magdalena** rozená Krčmářová se vdala za vamberckého tkalce Josefa Tomáše. Ve sledované linii tak její rodné příjmení už nepokračuje, ale jiná větev Krčmářů žije ve Vamberku dodnes. Tomášovi žili v domku Na Drahách, kam si nevěsta přinesla památku na svého děda - podkova z jeho výhně tam visela nade dveřmi pro štěstí ještě v padesátých letech minulého století. Traduje se, že Josef svou příští nevěstu oslovil dotazem: „Slečno, nemáte nějaký dlouhý, pěkný provázek? Rád bych s vámi navázal známost.“ Měli spolu tři děti, od kterých pak bylo v rodině osm vnučat.

Děda Tomáš sice platíval za bručouna, ale přísná, přesto však laskavá babička Maří uměla nejprve dětem a pak i vnučatům všechno vynahradiť. Když se jednou jejich prvorozená Eliška sama pustila do chlu-patých knedlíků, maminka nakoukla pod pokličku a řekla s úsměvem: „Ajta, máme polívčičku!“ Eliška prožila větší část svého života v Praze, prostřední Vládka se vdala do Týniště nad Orlicí a nejmladší, můj kmotr Bohumil žil v Tomášovic vambereckém domku až do své penze, kdy si ho k sobě odvezla dcera. Tehdy se tato rodová linie s Vamberkem zase rozloučila. Nejen pro místo posledního odpočinku předků, ale i díky dochovaným vyprávěním však hezké vztahy k tomuto malebnému městečku přetrvávají v rodině dodnes.

Ke snímkům z rodinného archivu autorky:

1. Ještě svobodná Maří Krčmářová v roce 1891.
2. Msgre. Augustin Krčmář v r. 1924.
3. Náhrobek rodiny Krčmářových ve staré části vamberckého hřbitova v roce 1940. Hrobové místo zůstalo v rodině, ale od 90. let min. století má nový náhrobní kámen. Nese už jen jména Marie B. (vnučky Maří M.) a Mariina otce Josefa S.
4. Hrob Augustina a Anežky Krčmářových. V r. 1961 sem byla pochována i jejich neteř Eliška (dcera Maří M.). Fotografie je z r. 1965. Přibližně o deset let později byl tento hrob přenechán rodině pěvce Hanuše Theina.